

PROHÁSZKA ÜZENETE

A Székesfehérvár - Vasútvidék Római Katolikus Plébánia értesítője

Megjelenik hetente 150 példányban

2018.AUGUSZTUS 5. ÉVKÖZI 18. VASÁRNAP

XXII. ÉVFOLYAM 30. (1022.) SZÁM

Mottó: *Én vagyok az élet kenyere*

A kenyér az élet szinonimája, legalábbis a mi kultúrkörünkben. Aki a kenyér miatt aggódik, megélhetése, azaz élete miatt aggódik. Amikor mindennapi kenyereinkért imádkozunk, életünkért, fennmaradásunkért imádkozunk. Aki kenyereinket biztosítja, annak különös hálaival tartozunk. Szolnoki nagyanyám előszeretettel mondogatta, hogy ha magyar kenyeret eszel, magyar vagy. Persze, úgy értette, hogy hálaival és hűséggel tartozunk az országnak, mely kenyeret ad. A közeli szovjet kaszárnnyában viszont fekete orosz kenyeret ettek a katonák, míg a németországi amerikai katonai boltokban, a legendás Piex-ben kalácsszerű fehér kenyeret, többnyire tósztkenyeret.

Ezek a boltok exterritoriálisak voltak, csak amerikai árut lehetett ott kapni, és elvileg csak amerikaiak vásárolhattak ott. A kenyér akkor és ott a G.I.-oknak nyilván hazát és otthonot is jelentett.

A zsidók alapélménye az exodus volt, és mint a kenyér, pusztán említése is egy asszociációs láncot keltett életre: Mózes és a manna. Bizony, emlékezetünkben az állam- és nemzetalapítóhoz kapcsolódott a kenyér, nem az Úrhoz. S lám, az Új Kenyér ünnepe a magyar mítoszban is az első, az államalapító királyhoz kapcsolódik. Nem árt emlékezetünkbe vésni, hogy nem a királyok a kenyéradók. Nem az állam. S persze, nem is a piac. Ezért is etette meg Jézus kétszer is a sokaságot Jézus, hogy ezt a leckét megértsék. S mégis meg kellett magyaráznia. Egyetlen tömondatba tömörítette a tanítást: Én vagyok az élet kenyere.

Kiss Ulrich SJ

A HÉT SZENTJE

ASSISI SZENT KLÁRA (1193/94. január 20. vagy július 16. – San Damiano-kolostor, 1253. augusztus 11.) 1210-ben hallotta Assisi Szent Ferencet prédikálni a dóm mellett. Szavai, amelyekkel a megfeszített Krisztus radikális követéséről beszélt, megindították Klárát. Szent Ferenchez fordult tanácsért, hogy mit kell tennie, aki azt tanácsolta, hogy virágvasárnap ünnepi öltözékben menjen a székesegyházba misére. A püspök, akit értesítettek Klára tervéről, egy megszentelt pálmaágat adott Klárának, jelezve ezzel, hogy hozzájárul kolostorba vonulásához. Klára tudta, hogy családja ellenezni fogja tervét, ezért megszökött. Letette minden ékeségét és magára öltötte a bűnbánók szürke ruháját, fátylát és derekára kötötte a bűnbánat kötelét. A rokonok azonban akár erőszakkal is vissza akarták vinni Klárát a városba. A meddő vitának Klára vetett véget: egyik kezével megragadta az oltárterítőt – ezzel menedékjogot kért a templomtól –, másik kezével lekapta fejéről a kendőt, hogy a rokonok láthassák kopaszra nyírt fejét. A rokonok ebből megtudták, hogy Klára szándéka visszavonhatatlan. Hogy elkerülje rokonai további zaklatását, a San Agnello-kolostorba menekült, ahova húga, Ágnes is követte. Ferenc úgy határozott, hogy az Assisi melletti San Damiano-kápolna mellett telepíti le őket, itt alakult meg a ferences apácák első kolostora, melynek egészen haláláig Klára volt a lelki anyja. 1244-től ágyban fekvő beteg volt. IV. Ince pápa két alkalommal is felkereste. Amikor Klára 1253-ban meghalt, a pápa bíborosaival együtt eljött a temetésére.

Assisi Szent Klárát 1255. augusztus 15-én avatták szentté. Ünnepe azonnal felvették a római naptárba.